

[Ove Hansen.]

påtage sig og har ansvaret for en samlet planlægning i dette store område. Vi har længe savnet en regionplanlægning for dette tætbefolkede område, i særdeleshed da det også er det område, hvor udviklingen foregår. Jeg håber, at denne planlægning kan ske i god forståelse mellem kommunerne og amtskommunerne, og jeg er glad for, at amtskommunerne nu kan inddrages i zoneplanlægningen derved, at hovedstadsrådet i visse tilfælde kan bemyndige amtsrådene med hensyn til fastlæggelse af by- og landzoner og være medbestemmende.

Vi står nu ved afslutningen af et meget omfattende arbejde med en hovedstadsreform. I over 35 år har der været gjort ihærdige anstrengelser for at finde en løsning, men de har hidtil været forgæves. Arbejdet i de mange kommissioner og udvalg har imidlertid ikke været forgæves, men det er først nu, da vi får en lovgivning på dette område, at en hovedstadsreform bliver en realitet. Jeg er glad for, at det er lykkedes folketinget efter 1 års arbejde at komme til et resultat, og selv om vi hver især måske havde kunnet ønske det lidt anderledes, kan vi dog nu sætte en hovedstadsreform i gang.

Jeg har ikke knyttet bemærkninger til problemerne om trafikken; den vil min partifælle hr. Horn nærmere redegøre for. Men jeg må tilføje, at de 4 ændringsforslag, der er stillet af et mindretal til lovforslaget om hovedstadsrådet, kan vi ikke medvirke til. Dem vil vi stemme imod.

Vi vil stemme for alle lovforslagene ved tredje behandling.

Horn: Som det allerede er bebudet af den foregående ordfører, vil jeg gøre nogle få bemærkninger om lovforslaget om hovedstadsrådets kollektive personbefordring. Det har måttet indrettes efter de forandringer, der nu sker i strukturen i hele komplekset af lovforslag om hovedstadsområdet ved, at man går over til et hovedstadsråd. Derfor er de fleste af ændringsforslagene af mere redaktionel karakter. Men der er to realitetsændringer, selv om man måske kan diskutere, hvorvidt den første er det. Det er ændringsforslag nr. 7 til § 6, hvor det fastslås, at budgetterne skal forelægges fællesudvalget. Det hænger sammen med det princip, vi har her i landet om, at den, der

betalder, i realiteten også skal være den, der bestemmer. Det er altså ikke noget brud med dansk sædvane. Ændringsforslag nr. 9 til § 6 udvider repræsentantskabet fra 27 til 31 medlemmer for at give plads for 4 arbejdstagerrepræsentanter. Det har vi fundet var fornuftigt. Hermed skal jeg anbefale disse ændringsforslag til vedtagelse.

Poul Schlüter: Der er nu gået omkring 15 måneder, siden folketinget fik forelagt 3 modeller for en løsning af hovedstadsrådets fælles problemer. Det skete i form af ministerens oplæg til et storamt, i form af V- og R-partiernes forslag om et hovedstadsråd på 59 medlemmer og i form af et forslag til folketingsbeslutning fra det konservative folkeparti om nogle hovedprincipper for en løsning af disse problemer på grundlag af et indirekte valgt samarbejdsorgan udpeget af amtsrådene.

Der har været arbejdet særdeles flittigt, og jeg tør også sige godt og overordentlig sagligt i folketingsudvalget i de 15 måneder, som er gået, under dygtig ledelse af udvalgets formand, og nu står vi så omsider med et resultat, som samler meget bred tilslutning i folketinget. Det tror jeg i sig selv har betydning og vægt i en sag som denne. Jeg tror, det spiller en rolle, at vi nu sætter en hovedstadsordning på benene, som på forhånd møder megen tillid i folketinget og mødes med store forventninger af de fleste af de kommunalpolitikere i hovedstadsområdet, der skal arbejde med det i praksis.

Vi får et hovedstadsråd med et forholdsvis begrænset medlemstal, 37, valgt af de eksisterende 5 amtskommunale enheder, og det tror jeg er godt; for det sikrer, at det nye hovedstadsorgan skal være i kontakt med amterne, som har de fleste af de administrative problemer under sig.

Jeg tror også, det er nyttigt, at vi undgår at få en ny direkte personskat i hovedstadsområdet, således at der i alt ville blive 4. Det er nok bedre at påligne omkostningerne ved hovedstadsrådets drift efter forholdstal, efter rimelighedsbetragtninger, på de delta-gende 5 amtsenheder.

Vi undgår storamtet og det er vigtigt. Jeg tror, storamtet var blevet en katastrofe. Jeg kan godt se, at der kunne være nogle fordele ved storamtet. Strukturelt sikrede det naturligvis en toledsordning helt syste-